

Panelet:

John Wagner . Yildiz Akdogan . Søren Hviid Pedersen . Henrik Dahl .
Timme Bisgaard Munk . Halime Oguz . Mads Lundby Hansen . Jens Jonatan
Steen . Michael Böss . Lykke Friis . Hans Hauge . Peter Nedergaard .
Lars Hovbakke Sørensen . Jon Stephensen . Marie Høgh .
Mersiha Cokovic . Amalie Lyhne . Mikkel Andersson

INDSPARK
AF MARIE HØGH

Konst. sognepræst, Munkebo pastorat

Lov kan ikke hindre mobning

Engang fik man buksevand, blev hængt op på knagerækken på den karrygule gang ved klasseværelset, hvor der lugtede af forsømt forår og grønt linoleum. Holdt udenfor og holdt for nar. Man var for tyk, for tynd, for klog, for smuk eller for rødhåret – man var uheldigvis skolelærers søn eller præstens datter. Det var mig engang. Mobning har eksisteret siden Adam og Eva, og engang kaldte man det drilleri. Nu hedder det mobning, og nu skal det forbydes. En gang for alle. Ved lov – simpelthen. Det skal tilføjes Folkeskoleloven, at »børn har ret til en skolegang uden mobning« (Berlingske 22. april). Det skal da helt sikkert nok hjælpe. Det mener formanden for Børns Vilkår i hvert fald i en Opinion i Berlingske.

HVAD HARDE egentlig tænkt sig? Alt er selvfølgelig skrevet og tænkt med de bedste intentioner. Men vi kan ikke lovgive os ud af menneskenaturen. Børn er bare små mennesker, og enhver lovgivning vidner om menneskets ufuldkommenhed. Det er forældrenes børn – og dermed forældrenes ansvar at opdrage og opelske deres egne unger – ikke samfundets eller skolelærers ansvar. Derfor er forslaget ikke bare tåbeligt, nej, det er formynderisk. Det handler såmænd ikke om, hvorvidt det er et godt eller et dårligt forslag – det er et umyndiggørende forslag. Det er en ubeføjet overtagelse af det enkelte menneskes eget ansvar og samvittighed.

SELV FØLGELIG SKAL BØRN opføre sig ordentligt over for hinanden. Gør de det ikke, skal de nærmeste voksne gribe ind med personlig myndighed. Det er klart. Mobning æder den lille menneskesjæl op – det er så smertefuldt, men vi skal være varsomme med at gøre enhver form for modstand til mobning. Det er et problem, hvis vi allerede som børn ikke udvikler evnen til at tackle modstand. Et problem, hvis vi fra barnsben lærer, at man kan klage over enhver modhage i livet og komme helskindet gennem tilværelsen. Et problem, hvis enhver refleksion over egen adfærd placeres uden for en selv. Et problem, hvis vi tager ansvaret fra hinanden – for i ansvaret er vi ansvarlige over for os selv, ikke for andre – for mit forhold til andre, men ikke andres forhold til mig.

DERFOR ER DET ikke et sundhedstegn i moderne samfund, at det er institutionerne, politikerne og eksperterne, der påtager sig ansvaret. Det er mobbelovgivningen et glansseksempel på. Men det handler i virkeligheden om meget mere end mobning. Det er nemlig et udtryk for humanismens tyrkeretro på, at vi kan skabe et Paradis på jord, når vi bare har tilstrækkeligt med love, regler og rettigheder.

DET ER ET UDTRYK for troen på fremskridtet, troen på, at jo mere mennesket bliver gennemlyst af psykologi, og jo mere, adfærdsvidenskaben fortæller os, hvad et menneske er, desto nemmere bliver det at være menneske – desto mindre bliver mørket mellem mennesker. Men se dig omkring i verden, udviklingen er jo ikke entydig til det bedre. Ja, humanismens drøm er i virkeligheden inhuman. For et umenneskeligt samfund er et samfund, hvor mennesket ikke kan styrte sig selv i ulykke, fordi alt er styret af den altomfattende statslige omsorg. For nogle ting i livet er uudrydelige – og mennesket er ikke et ler, der kan formes ved lovgivning og rettigheder – ved forskning og udvikling.

Skriv til: **Debatredaktionen, Berlingske, Pilestræde 34, 1147 København K.** Mail til: **debat@berlingske.dk**
Læserbreve må højst være på 1.250 anslag inkl. mellemrum. **Opinionsindlæg:** 2.500-3.000 anslag inkl. mellemrum.
Kommentarer: 5.000-6.000 anslag inkl. mellemrum. **Kronikker:** 7.000-8.000 anslag inkl. mellemrum.

LÆSERNE SKRIVER

Tak, Thingstrup

Jeg håber meget, at Edith Thingstrup skriver i Berlingske, lige så længe jeg lever. Det var et stort tab, at vi mistede Claes Kastholm, men godt, vi har Thingstrup og andre, der både har humor og stor viden!

Ejner Madsen
Løvtøften 52
2630 Taastrup

Dansk kulturarv?

I den offentlige debat bliver fraser som »Vi må forsvare den danske kulturarv fra udlandets indflydelse« jævnligt ytret. Især EU får skudt i skoene, at Unionen er med til at udvande den gode danske kultur med sin multikulturelle agenda.

Men her melder spørgsmålet sig: Hvordan skelner vi mellem dansk kulturarv og europæisk kulturarv? Mange af dem, vi hylder som bidragydere til det danske kulturliv som Thorvaldsen og H.C. Andersen, har netop ladet sig inspirere ude i Europa.

I 1800-tallet var det Rom, man tog til, hvis man var noget ved mu-

sikken. I dag er det London og Berlin, der trækker kunstnerne.

Så hvorfor er vi så bange for at lade os påvirke fra udlandet? Noget af det fineste, den danske kultur har at byde på, er jo netop, når europæiske ideer er blevet fortolket og videreudviklet af danske kunstnere.

Kultur er ikke statisk, men derimod dynamisk.

Mathias Sandum
CBS-studerende
Europæiske studier
Europæisk Ungdom København

Ulandskroner

Ambassadør Peter Taksøe-Jensen mener, at det er tåbeligt at bruge ulandskroner til finansiering af asyludgifter herhjemme. Det er muligt, at han har ret, men det ville da være passende, hvis han også ville fortælle, hvor han mener, at pengene ellers skal komme fra.

Helle Marckmann
Thimandsvænget 30
2791 Dragør

Ulven kommer

Som skrevet i *Groft Sagt*: »Er man i et forsikringselskab, skal man også betale en forsikringspræmie«. Tidens naive »krigsmodstandere« burde kende til følgende gamle ord: »Si vis pacem, para bellum«, som er udlagt: »Vil du fred, da vær til krig beredt«. De, som tror, at man kan »ønske« sig risikoen for krig bort, kan få en brat opvågning. I 1940'erne og 1950'erne hed det: Aldrig mere en 9. april. Var det blot en floskel?

H.H. Mors
Goldschmidtsvej 21
2000 Nykøbing F

Pigesvømning

Tænk – lad være blot at rokere om på fordommene.

Da jeg var barn, havde vi badeanstalter for kvinder og for mænd. Her kunne vi bade helt som vi havde lyst til uden nyfigne blikke. Det var et fristed.

At arrangere svømmeundervisning kun for piger er en fantastisk mulighed for at integrere muslimske piger og deres mødre i det danske samfund. Når det ikke lykkes med drengene – så vend bøtten og begynd forfra med pigerne. Gennem kvinderne vil det lykkes. Og mange etnisk danske piger vil sikkert også glæde sig over ikke at blive overbegloet fra hallen og gennem vinduerne udefra, og kan så hellige sig undervisningen bedre. Det bliver et fristed for alle piger i de få timer, det drejer sig om.

Kunne man dog bare lade være med at tale om knæfald for muslimske særregler og om mørkemænd (?)

Pigesvømning er netop til gavn for integrationen.

Det skal tilføjes, at jeg hverken er behård radikal eller ude på den yderste venstrefløj.

Nina Herløv
Storemosen 17
3050 Humlebæk

Nye kampfly

Nu går diskussionen igen om køb af nye kampfly, og alle har en mening om, hvor mange, der skal købes – nogle af forsvarrets organisationer synes ikke, der skal købes så mange, og om flyene giver arbejde i Danmark.

Gør nu det rigtige for engangs skyld.

I stedet for at investere 35-40 milliarder kroner, så indgå en leasingaftale med Sverige, så er man tæt på service m.v.

Eller endnu bedre: Få en aftale med Sverige om også at overvåge vores luftrum, når de alligevel er på vingerne for at holde russerne væk.

Steen Bøge
A W Holmsvej 5
3250 Gilleleje

DAGENS BREV

Rusland igen!

Russerne har siden Peter den Stores dage efter vestlig opfattelse haft ry for ikke at kunne begå sig på de bonede gulve, hvor de udviste en retorik og en adfærd, der dengang måtte have været et forfriskende pust i en forfinet verden, hvor den diplomatiske kunnen var en veludviklet kunst i retorik og dannelses.

Billedet af Khrustjov, der hamrer med en sko på talerstolen i FN, og Putin, der udvandrer under et møde, er blot to eksempler på, at denne opfattelse stadig er relevant.

Den russiske adfærd i Arktis, ved grænserne til de baltiske randstater, konflikten i Ukraine, annektionen af Krimhalvøen, trakasserierne mod flere af de tidligere sovjetrepublikker, aggressionen mod Tyrkiet, deres adfærd i Syrien o.m.a. viser, at de stadig er lige så uberegnelige, som de altid har været.

Deres adfærd i Østersøen kan måske give anledning til, at Sverige vil søge om optagelse i forsvarsalliancen NATO. Da De Baltiske Randstater, efter at de blev selvstændige i 1990'erne, søgte om optagelse i NATO, var det, fordi de (stadig) følte deres sikkerhed truet.

I Berlingske 30. april »tordner« den russiske udenrigsminister Lavrov imod Sverige og »truer« med militær reaktion. Ihvorvel russerne ved, at NATO er en forsvarsalliance, fortsætter de deres aggressive adfærd og forleder den russiske befolkning til at tro, at man kan forvente et angreb fra NATO. Rusland ved, at NATO er overlegen, hvad konventionel krigsførelse angår, og de ved ligeledes, at hvis de anvender nukleare taktiske våben, vil dette kaste verden ud i ragnarok, og at det ikke vil tjene nogens sag.

Derfor! Stop dette vanvittige våbenkapløb og disse vanvittige udgifter til udvikling af angrebs- og forsvarsvåben, der alligevel ikke kommer i anvendelse.

Diplomater i alle lande, der har fornuften i behold, få dog russerne til forhandlingsbordet med alle midler! Men jeg er bange for, at her træder våbenlobbyen i aktion, som er en reaktion mod så formasteligt et forslag.

Er det tid til en ny verdensorden? Et World Council i stedet for FN, der tilsyneladende synes lammet, hvad diplomatisk aktivitet angår?

V. Theill, orlogskaptajn (p)
Sydstrandsvej 26, 2791 Dragør